

konstruktive forhold, f.eks. et kollaps, eller der kan f.eks. være tale om brand- eller forgiftningsulykker.

Formålet med adgangen til at kræve at få udleveret dokumenter med oplysninger om ulykkens begivenhedsforløb og tekniske årsager er at undgå ressourcespild ved at iværksætte en offentlig undersøgelse, når de nødvendige oplysninger fremgår af undersøgelser, som allerede foretages af ejeren eller andre, som har en interesse i at klarlægge de tekniske årsager til ulykken. Der kan f.eks. være tale om tekniske oplysninger i syns- og skønsrapporter, der udarbejdes til brug for en privat voldgiftssag.

Formålet med undersøgelsen eller gennemgangen af udleverede dokumenter er ikke at placere et erstatningsansvar eller strafferetligt ansvar for ulykken. Disse spørgsmål skal som hidtil afgøres af domstolene eller ved privat voldgift. Da formålet med undersøgelsen ikke er at placere et strafferetligt ansvar, kan undersøgelsen ikke overlades til politiet. Det kan endvidere oplyses, at nedsættelse af en undersøgelseskommission efter lov om undersøgelseskommissioner ikke kan anvendes til at undersøge tekniske årsager til ulykker i byggeriet.

Undersøgelse af alvorlige ulykker kan iværksættes af økonomi- og erhvervsministeren, såfremt ulykken indtræffer i bebyggelse, hvor mange mennesker samles eller opholder sig. Dette kan enten være i selve bebyggelsen eller på bebyggelsens omkringliggende arealer. For at iværksætte en undersøgelse er det tilstrækkeligt, at ulykken har medført risiko for personskader.

Som eksempler på bebyggelser, hvor mange mennesker samles eller opholder sig, og hvor en ulykke kan blive alvorlig, kan nævnes sportshaller, tribuner, koncertsale, teatre, udstillingslokaler, uddannelsesinstitutioner, hospitaler, større beboelses- og kontorbyggeri mv.

Til at foretage undersøgelsen kan ministeren udpege særligt sagkyndige. De udpegede personer får til opgave til at klarlægge ulykkens begivenhedsforløb og tekniske årsager inden for rammer fastsat af ministeren. Ministeren kan f.eks. lægge rammer vedrørende undersøgelse af bebyggelsen og inddrage kommunens byggesag og andet materiale om bebyggelsens tekniske forhold.

For at sikre kvalitet og fremdrift i undersøgelsen af de tekniske årsager til alvorlige ulykker i bebyggelse skal adgangen til ulykkesstedet sikres. Endvidere er det væsentligt, at bygherre, ejendommens ejer, rådgivere, leverandører, myndigheder og andre parter, som har været involveret i byggeriet, forpligtes til at udle-

vere alt eksisterende materiale, f.eks. beregninger, tegninger og andet projekteringsmateriale.

Forpligtelsen til at udlevere materiale begrænses af det almindelige forbud imod selvinkriminering, der bl.a. kan udledes af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6, jf. bemærkningerne til lovforslaget enkelte bestemmelser.

Det har været overvejet, om der er behov for at foreslå en fravigelse af offentlighedsloven i forhold til dokumenter og andet materiale, der indgår i en undersøgelse efter § 18 B, stk. 1, eller som er udleveret efter § 18 B, stk. 2. Der er imidlertid ikke stillet forslag om en sådan fravigelse, og der er herved bl.a. lagt vægt på, at de omhandlede dokumenter mv. efter omstændighederne vil kunne undtages fra aktindsigt efter offentlighedslovens almindelige regler i bl.a. § 12 og § 13, hvis undtagelse fra aktindsigt er påkrævet.

ad. 4. Offentligt/privat samspil om kommunale parkeringsfonde

Bygningsreglementerne, der er udstedt med hjemmel i byggeloven, har bestemmelser om udlæg og anlæg af parkeringspladser på egen grund, og byggelovens § 22, stk. 6 bemyndiger ministeren til at fastsætte bestemmelser for kommunalbestyrelsens adgang til at gøre en fravigelse fra bestemmelser om tilvejebringelse af parkeringsarealer på egen grund betinget af, at der sker indbetaling til en kommunal parkeringsfond.

Planlovens § 21, stk. 2, indeholder en tilsvarende bemyndigelse for miljøministeren med hensyn til dispensationer fra en byplanvedtægts og en lokalplans bestemmelse om parkeringsarealer på egen grund.

Der er i medfør af bemyndigelserne fastsat bestemmelser om kommunale parkeringsfonde i Bygge- og Boligstyrelsens cirkulære nr. 10 af 17. januar 1994 om kommunale parkeringsfonde. En parkeringsfond er ikke en egentlig fond, men en særlig konto, der skal holdes regnskabsmæssigt adskilt fra kommunens øvrige virksomhed.

Det centrale element i den gældende ordning er, at en ejer, der fritages for at etablere parkeringsplads på egen grund, betaler et bidrag til den kommunale parkeringsfond, som højst må udgøre et beløb, der svarer til den gennemsnitlige grundværdi i området med tillæg af anlægsudgifterne.

Kommunen skal etablere det antal parkeringspladser, som den har fritaget ejere for at etablere på egen grund, i det geografiske område, hvor ejendommene ligger. Etableringen skal ske inden for en tidsfrist på højst 5 år efter, at kommunen har fritaget den pågæl-